

Εφετείο Αθηνών 4316/1978,

Πηγή: ΝοΒ 27/79 σελ. 225

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα. - δεν θεωρείται ατύχημα ο τραυματισμός ναυτικού από διερχόμενο αυτοκίνητο τρίτου κατά την έξοδο του στην πόλη για ψυχαγωγία.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. Α. ΚΑΒΕΤΣΟΣ

Εισηγητής ο κ. Δ. ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Εφέτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Τριανταφύλλου, Β. Αύρας

Επειδή, διά των εκκαλουμένων αποφάσεων εγένοντο δεκτά τα εξής πραγματικά περιστατικά, άτινα ρητώς συνωμολογήθησαν υπό της εκκαλούσης, ήτοι ότι ο εφεσίβλητος (ενάγων), όστις, βάσει συμβάσεως του ναυτικής εργασίας αορίστου χρόνου μετά της εκκαλούσης ήτο ναυτολογημένος από της 25.1.75 ως ναύτης επί του υπό ελληνικήν σημαίαν φορηγού πλοίου της Κ.**, κατά την 8.5.1975, ότε το εν λόγω πλοίον ήτο ελλιμενισμένος εις τον εις ον είχε καταπλεύσει, λιμένα της Μαυριτανίας, εξήλθε τούτου προς ψυχαγωγίαν, μεθ' ετέρου συναδέλφου του εις την εν λόγω πόλιν διαρκούσης δε της παραμονής του εις την πόλιν ταύτην ετραυματίσθη, πληγείς και εις την κεφαλήν, υπό διερχομένου τότε αυτοκινήτου, κινουμένου επί τινος, εις ην ούτος εβάδιζεν, οδού της ως είρηται πόλεως. Περαιτέρω η εκκαλουμένη οριστική απόφασις, δεχθείσα ότι συνεπεία του ως είρηται τραυματισμού του κατέστη διαρκώς ανίκανος ο εφεσίβλητος κατά ποσοστόν 70% προς άσκησιν του επαγγέλματος του ναυτικού ως και παντός ετέρου κοινωνικώς και οικονομικώς ισοδυνάμου, επεδίκασεν εις αυτόν, κρίνασα ότι ούτω υπέστη ούτος εργατικόν ατύχημα εν τοι εννοία του ν. 551/1915, των υπό του νόμου τούτου προβλεπομένων αποζημιώσιν.

Επειδή, κατά το άρθρ. 1 του διά του β.δ. της 24/7-25/8/1920 κωδικοποιηθέντος και διά του άρθρ. 38 του ΕισΝΑΚ, διατηρηθέντος εν ισχύϊ ν. 551/1915, ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επελθόν εις εργάτην ή υπάλληλον των εν άρθρ. 2 του αυτού νόμου εργασιών και επιχειρήσεων, εις ας ρητώς περιλαμβάνονται και αι της μεταφοράς δι' ύδατος, παρέχει δικαίωμα αποζημιώσεως κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, εάν συνδέεται εν σχέσει αιτίου και αποτελέσματος προς την εργασίαν (Α.Π. 1056/76 ΕΕΔ 36, 81, Α.Π. 63/77 ΕΕΔ 36. 387)(1). Εν προκειμένω, εν όψει των ανωτέρω συνομολογουμένων πραγματικών περιστατικών, τοιαύτη σχέσις αιτίου και αποτελέσματος ουδόλως συνδέει τον δι' αυτοκινήτου εντός της οδού της ως είρηται πόλεως τραυματισμού του εφεσιβλήτου, μη όντος τούτου τότε εν υπηρεσία μετά της εργασίας του ως ναυτικού και κατ' ακολουθίαν, ελλειπούσης μεταξύ τούτου και ταύτης αιτιώδους συναφείας, δεν δύναται ο τραυματισμός ούτος να θεωρηθή εργατικόν ατύχημα εν τη εννοία του προμνησθέντος άρθρ. 1 ν. 556/1915. Όθεν η εκκαλουμένη απόφασις τα αντίθετα είπουσα, δεχθείσα τούτέστι ότι ο υπό τας ανωτέρω συνθήκας τραυματισμός του εφεσιβλήτου αποτελεί εργατικόν ατύχημα της εννοίας του άρθρ. 1 του ν. 551/1915 ψευδώς ηρμήνευσε και εσφαλμένως εφήρμοσε την διάταξιν ταύτην.

(1) Βλ. τις αποφάσεις αυτές στο ΝοΒ 25.508 και ΝοΒ 25.978. Την αντίθετη άποψη ακολούθησε το Σ.τ.Ε. με την 728/1974 απόφασή του ΝοΒ 22.716 όπου και σημείωσις Κ.Ι. Παπαδημητρίου, προς την απόφαση δε αυτή συγκλίνει και η Α.Π. 649/1974 ΝοΒ 23184, την άποψη της οποίας εξαίρει η καταχωριζόμενη εκεί σημείωσις Κ.Ι. Παπαδημητρίου. Φοβούμαι ότι δεν αξιολογείται η σκληρή ναυτική εργασία που εκτελείται σε πάλη με τα στοιχεία της φύσεως μακριά από την οικογενειακή θαλπωρή.

Κ.Ι.Π.